

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По1 10/21
24.1.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Зорана Савића, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са записничарем Сањом Булатовић и вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Унковића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 165/19 од 26.10.2020. године, након седнице већа одржане у складу са одредбама чланова 447 и 448 ЗКП дана 07.12.2021. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Весне Ђорђевић, окривљених АА, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Унковића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Ђорђа Калања, по заменичком пуномоћју за адвоката Милоша Стијељу, и бранилаца окривљеног ЂЂ, адвоката Александре Златић и адвоката Николе Никодиновића и у одсуству уредно обавештених окривљеног ББ и браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, као и дана 08.12.2021. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Весне Ђорђевић, окривљених АА, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Унковића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Ђорђа Калања, по заменичком пуномоћју за адвоката Милоша Стијељу, и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Александре Златић и у одсуству уредно обавештених окривљеног ББ и браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, а потом претреса одржаног дана 24.01.2022. године у односу на окривљеног ДД, у складу са одредбама чланова 446 став 3, 449 и 450 ЗКП, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног ДД и његовог браниоца адвоката Милоша Стијеље, у седници већа поводом већања и гласања дана 24.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ**I**

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића и бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 165/19 од 26.10.2020. године у ставу 1. изреке у односу на окривљене АА, ВВ и ГГ, као и у ставу II и ставу 2. изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 165/19 од 26.10.2020. године у ставу 1. изреке у односу на окривљеног ДД, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал,

окривљеног ДД, ЈМБГ ..., рођеног ... године, у ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., држављанина ..., са пребивалиштем у ..., ..., улица ... број ... и непријављеним боравиштем у ..., улица ... број ..., ..., ..., ..., ..., ..., неосуђиваног, против њега се не води други кривични поступак,

на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

у периоду од ... године до ... године, био припадник организоване криминалне групе, чији је организатор окривљени АА, а припадници и окривљени ЋЋ, ВВ, ГГ и ББ, која организована криминална група је, на начин описан у тачки I диспозитива оптужнице, неовлашћено, ради даље продаје, набављала, држала и преносила опојну дрогу - таблете и препарате које садрже психоактивне контролисане супстанце који су проглашени за опојне дроге - алпразолам, диазепам, клоназепам, лоразепам, золпидем, трамадол и "ривотрил" који садржи супстанцу клоназепам, при чему је био урачунљив, свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење, те је тако

-окривљени АА дана ... године, након што је из стана тзв. "штека" у ул. ... бр. ... узео торбу са таблетама које садрже психоактивне контролисане супстанце који су проглашени за опојне дроге - алпразолам, диазепам, клоназепам, лоразепам, золпидем, и одвезао се до ... возилом марке "Голф 4" који му је по његовом налогу ставио на располагање окривљени ЋЋ, и ту исту торбу предао окривљеном ДД на паркинг простору гробља у ..., након чега је окривљени ДД ту торбу ставио у кабину камиона марке "Scania R 420" регистарских ознака ... и одвезао га у правцу ..., ради даљег неовлашћеног транспорта и неовлашћене продаје у ..., где је заустављен од стране полиције и контролом теретног возила код њега је пронађана торба у којој су се

налазиле таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце који су проглашени за опојне дроге и то:

-9.435 таблета (1226,62 грама) беле боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу золпидем,

-10163 таблета (1219,62 грама) беле боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу золпидем,

-5325 таблета (1198,14 грама) светло плаве боје округлог облика са једном преломном цртом и четири блистера са натписом “Лоразепам” са укупно 40 таблета светло плаве боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу лоразепам,

-10768 таблета (1076 грама) светло плаве боје округлог облика које садрже супстанцу алпразолам,

-11970 таблета (1197,08 грама) светло плаве боје округлог облика које садрже супстанцу алпразолам,

-4998 таблета (999,62 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-5041 таблету (1008,34 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-5007 таблета (1001,43 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-6066 таблета (1019,20 грама) беле боје округлог облика са две преломне црте и логом “2 Roche”, које садрже супстанцу клоназепам и

-5959 таблета (1013,07 грама) беле боје округлог облика са две преломне црте и логом “2 Roche”, које садрже супстанцу клоназепам,

чија је производња, промет и употреба забрањена Законом о психоактивним контролисаним супстанцама (“Службени гласник РС” бр. 99/2010 од 27.12.2010. године), а које се налазе на списку Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци (“Службени гласник РС” бр. 111/15 од 29.12.2015. године), сходно Конвенцији УН против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци (усвојена 19.12.1988. године у Бечу, “Сл. лист СФРЈ” 14/90 – међународни уговори),

-чиме би извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ.

На основу члана 87 КЗ према окривљеном ДД се изриче

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

и то таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге:

-9.435 таблета (1226,62 грама) беле боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу золпидем,

-10163 таблета (1219,62 грама) беле боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу золпидем,

-5325 таблета (1198,14 грама) светло плаве боје округлог облика са једном преломном цртом и четири блистера са натписом “Лоразепам” са укупно 40 таблета светло плаве боје округлог облика са једном преломном цртом које садрже супстанцу лоразепам,

-10768 таблета (1076 грама) светло плаве боје округлог облика које садрже супстанцу алпразолам,

-11970 таблета (1197,08 грама) светло плаве боје округлог облика које садрже супстанцу алпразолам,

-4998 таблета (999,62 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-5041 таблету (1008,34 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-5007 таблета (1001,43 грама) беле боје округлог облика које садрже супстанцу диазепам,

-6066 таблета (1019,20 грама) беле боје округлог облика са две преломне црте и логом “2 Roche”, које садрже супстанцу клоназепам и

-5959 таблета (1013,07 грама) беле боје округлог облика са две преломне црте и логом “2 Roche”, које садрже супстанцу клоназепам.

На основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.165/19 од 26.10.2020. године окривљени АА, ВВ, ГГ и ДД, у ставу 1. изреке, оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена

производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Применом чланова 4, 42, 43, 45, 48, 50, 51 и 54 КЗ суд је окривљеном АА претходно узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, на које је окривљени осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1 По1 бр.9/2019 од 17.09.2019. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.101/16 од 03.10.2018. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а потом му је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од четири године, након чега је применом наведених законских прописа и чланова 60 и 63 КЗ осудио окривљеног АА на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.04.2016. године, када је лишен слободе, па до 24.01.2017. године и време које је провео у режиму мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 24.01.2017. године до 19.04.2020. године и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, при чему је одређено да ће суд, ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, новчану казну заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Применом чланова 4, 42, 43, 45, 48, 50, 51 и 54 КЗ, суд је окривљеном ВВ претходно узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, на које је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1 По1 бр.9/2019 од 17.09.2019. године, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а потом му је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од три године и шест месеци, након чега је применом наведених законских прописа и чланова 60 и 63 КЗ окривљеног ВВ осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.04.2016. године, када је лишен слободе, па до 16.12.2016. године и време проведено на режиму мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 16.12.2016. године до 15.03.2017. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, при чему је одређено да ће суд, ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, новчану казну заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дуже од шест месеци.

Применом чланова 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ суд је окривљене ГГ и ДД због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ осудио, и то окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну

затвора му се урачунава време проведено у притвору од 20.04.2016. године, када је лишен слободе, до 16.12.2016. године и време у режиму мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 16.12.2016. године до 15.03.2017. године, а окривљеног ДД на казну затвора у трајању од три године, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 24.03.2016. године, када је лишен слободе, до 02.06.2016. године.

На основу члана 264 став 1 и 3 ЗКП, суд је обавезао окривљене да плате трошкове кривичног поступка, и то: окривљени АА износ од 638.626,66 динара, окривљени ГГ износ од 638.626,66 динара и окривљени ВВ износ од 673.472,66 динара, а што су окривљени обавезани да плате у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени АА, ГГ, ВВ и ДД обавезани су и да на име судског паушала плате износ од по 50.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 246 став 7 КЗ, од окривљеног АА одузети су препарати и психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, а које су детаљно наведене на страни 8 изреке побијане пресуде.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета који су детаљно наведени на странама 8-17 изреке побијане пресуде.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном ВВ је изречена мера безбедности одузимања предмета детаљно наведених на страни 17 изреке побијане пресуде.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном ГГ изречена је мера безбедности одузимања предмета наведеног на страни 17 изреке побијане пресуде.

На основу члана 246 став 7 КЗ, од окривљеног ДД одузети су препарати и психоактивне контролисане супстанце који су проглашени за опојне дроге, а који су детаљно наведени на страни 17 изреке побијане пресуде.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном ДД изречена је мера безбедности одузимања предмета, а који су детаљно наведени на страни 18 изреке побијане пресуде.

Ставом II изреке првостепене пресуде, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА, ЂЂ, ВВ, ГГ, ББ и ДД ослобођени су од оптужбе да су извршили, и то окривљени АА кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљени ЂЂ, ВВ, ГГ, ББ и ДД кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ.

Ставом 2. изреке првостепене пресуде окривљени ЂЂ и ББ ослобођени су оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ.

Истом пресудом, окривљени ЂЂ и ББ ослобођени су обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, па је одређено да исти падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 ЗКП у вези члана 439 тачка 2 ЗКП, због погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 ЗКП у вези члана 440 ЗКП и због одлуке о кривичним санкцијама из члана 437 тачка 4 ЗКП у вези члана 441 став 1 ЗКП, с предлогом да Апелациони суд у Београду отвори претрес и по спроведеном поступку жалбу Тужилаштва за организовани криминал уважи и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења, К.По1 бр.165/19 од 26.10.2020. године преиначи и окривљене АА, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ББ огласи кривим и осуди за кривична дела, и то окривљеног АА за кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљене ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ББ за кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, с тим што ће окривљенима АА и ВВ узети као утврђене правноснажне казне затвора и новчане казне за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и изрећи им јединствене казне затвора и новчане казне или првостепену пресуду преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљене АА, ВВ, ГГ и ДД осудити на казне затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Милан Унковић, из свих законом прописаних разлога (члан 437 ЗКП), с предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа на коју ће позвати браниоца и окривљене АА и ББ и донети одлуку којом ће усвојити жалбу и окривљеног АА у осуђујућем делу ослободити оптужбе или преиначи првостепену пресуду (изрека пресуде, став 1.) и у погледу правне оцене радњи окривљеног описане у изреци пресуде – став 1., и квалификује као кривично дело недозвољена трговина из члана 243 КЗ и у погледу одлуке о казни, како појединачно утврђеним, тако и у погледу јединствено утврђене, у односу на окривљеног АА, истом утврдити казну затвора у краћем временском трајању, а све на основу законских овлашћења, а да у ослобађајућем делу пресуде (под II, став 2. изреке), првостепену пресуду потврди и одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал, као неосновану;

-браниоци окривљених ВВ и ГГ, адвокат Бисерка Крпић и адвокат Данило Лакићевић, због битне повреде поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се жалба окривљеног ВВ и окривљеног ГГ уважи као основана, да се пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.165/19 од 26.10.2020. године преиначи и да се окривљени ВВ и окривљени ГГ ослободе услед недостатка доказа или пак, ако суд има другачије мишљење, да им се казна одмери у краћем трајању. Истом жалбом одбрана је замолила да се на јавну седницу позову браниоци, адвокат Бисерка Крпић и адвокат Данило Лакићевић, као и окривљени ВВ и ГГ;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Милош Стијеља, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и због повреде кривичног закона, с предлогом да Апелациони суд усвоји жалбу браниоца окривљеног и побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ и уз молбу да, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, буду обавештени о одржавању седнице већа.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

-браниоци окривљених ВВ и ГГ, адвокат Бисерка Крпић и адвокат Данило Лакићевић, с предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована;

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, жалбу Тужилаштва за организовани криминал Ктo.44/16 од 29.01.2021. године одбије као неосновану и у односу на окривљеног ЂЂ потврди пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења, К.По1 бр.165/19 од 26.10.2020. године, као и да њу и њеног браћеника у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП обавести о одржавању седнице већа.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр. 22/21 од 25.03.2021. године предложио да Апелациони суд у Београду отвори претрес и по спроведеном поступку жалбу Тужилаштва за организовани криминал уважи и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 165/19 од 26.10.2020. године преиначи и окривљене АА, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ББ огласи кривим и осуди за кривична дела, и то окривљеног АА за кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези став 2 КЗ и недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљене ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ББ за кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, с тим што ће окривљенима АА и ВВ узети као утврђене правноснажне казне затвора и новчане казне за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и изрећи им јединствене казне затвора и новчане казне или преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљене АА, ВВ, ГГ и ДД осудити на казне затвора у дужем временском трајању, а одбије жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, те браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Унковића, као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је одржао седницу већа у смислу одредби чланова 447 и 448 ЗКП, дана 07. и 08.12.2021. године, на којој је, одлучујући о изјављеним жалбама, нашао да се основано жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, истиче да је првостепена пресуда у односу на наведеног окривљеног захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе што су разлози пресуде противречни изреци, имајући у виду да из става 1. изреке пресуде произлази да је окривљени ДД кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, за које је оглашен

кривим, извршио са директним умишљајем, док се у образложењу пресуде наводи да је наведено кривично дело извршио са евентуалним умишљајем, као и у томе што су нејасни разлози пресуде у погледу умишљаја окривљеног, односно у погледу постојања свести окривљеног ДД да се у торби коју је примио од окривљеног АА налазе таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце, те да је, с тим у вези, као последица погрешне оцене изведених доказа, првостепена пресуда у осуђујућем делу у односу на окривљеног ДД донета и на основу погрешно утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду да је у овој кривичноправној ствари већ укидана првостепена пресуда, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је, налазећи да је, дакле, побијана пресуда, у осуђујућем делу, у односу на окривљеног ДД заснована на наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка, као и на погрешно утврђеном чињеничном стању, применом члана 446 став 3 ЗКП, донео одлуку о одржавању претреса пред другостепеним судом у односу на окривљеног ДД, оцењујући да се наведени део првостепене пресуде може издвојити без штете по правилно пресуђење.

На претресу одржаном дана 24.01.2022. године, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је прочитао првостепену пресуду, записник о главном претресу одржаном пред првостепеним судом, као и доказе изведене у првостепеном поступку и извео доказ поновним саслушањем окривљеног. Приликом саслушања на претресу пред другостепеним судом окривљени ДД је навео да остаје при одбрани коју је дао током првостепеног поступка и појаснио да је, везано за робу коју је требало да превезе, окривљеном АА изричито рекао да неће да вози ништа што је нелегално и да га је питао да нису дрога или оружје, на шта му је он одговорио да нису, већ да су у питању спортски препарати, под чим он подразумева протеине и препарате које користе билдери. Такође је појаснио да је роба требало да иде за ..., али да у моменту када је са АА преговарао још увек није имао налог за утовар робе у ... за повратну туру, па да му је то и рекао, као и да постоји могућност да уопште не пређе границу, већ да камион остави у ..., на плаћеном паркингу, на шта му је АА рекао да ће га неко контактирати. Осим тога, поновио је да је ишао на реч, на поверење да роба у торби није нелегална и истакао да је и раније носио робу за неке људе и да, као ни овог пута, није инсистирао на личним подацима. Још је објаснио да је АА ставио торбу на ивицу сувозачевог седишта, а да ју је он тада пребацио на кревет позади и да је била на видном месту, јер је сматрао да није нешто што треба да сакрије, као и да је тек када су полицијски службеници отворили торбу видео да се ради о нечему што је запаковано као бокс цигарета, у неким фолијама, а када су то отворили, видео је да су биле у питању таблете.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је након одржане седнице већа и претреса у односу на окривљеног ДД, размотрио списа предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговорима на жалбу и поднеском Тужиоца за организовани криминал, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у седници већа поводом већања и гласања, нашао

-жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића и бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића су неосноване, док је жалба браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље основана.

Жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића и бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, која се састоји у томе што је пресудом прекорачена оптужба, односно у томе што је повређен објективни идентитет оптужбе, тако што се истиче да су промењени начин извршења и хронологија догађаја, имајући у виду да се у ставу 1. изреке побијане пресуде наводи да је окривљени ГГ дана ... године предао окривљеном АА 11,5 килограма бруто таблета и препарата, а које је претходно набавио од окривљеног ВВ, па да их је потом окривљени АА складиштио у стану у ..., у улици ... број ..., док се у оптужници наводи да су се ВВ и ГГ састали, те да је ГГ ВВ предао 11,5 килограма бруто таблета и опојне дроге и да их је окривљени ВВ одвезао до .. и предао АА.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је овакве наводе жалби оценио као неосноване, с обзиром да изменом на наведени начин у диспозитиву пресуде чињеничног описа извршења дела дана ... године у односу на чињенични опис дат у оптужници првостепени суд није изашао ван граница чињеничног основа оптужбе, односно ван граница чињеница и околности на којима се оптужба заснива, већ је, у недостатку доказа о непосредном контакту између окривљених АА и ВВ, само чињенични опис дела прилагодио начину извршења кривичног дела утврђеном на основу доказног поступка спроведеног на главном претресу.

Осим тога, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића, првостепена пресуда побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде у осуђујућем делу неразумљива, с обзиром да се погледу радњи од 24.03.2016. године наводи да је окривљени АА окривљеном ДД предао торбу са таблетама како би је он транспортовао, а да предаја торбе није на листи кажњивих радњи, услед чега је неразумљиво на који начин је окривљени наводно извршио ово кривично дело, као и будући да се у погледу радњи од 19.04.2016. године наводи да је окривљени АА предао сада осуђеном ЕЕ таблете и препарате да би их ради даљег транспорта и неовлашћене продаје сада осуђени ЕЕ претходно препаковао у пакете одговарајуће величине, из чега произлази да је изостало навођење ко је требало да даље транспортује и неовлашћено продаје ове супстанце и препарате, па да у овом делу изрека пресуде не садржи конкретну радњу извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим. Ово стога, што из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим произлазе сва законом предвиђена обележја наведеног кривичног дела, па и јасно одређене конкретне радње његовог извршења које представљају алтернативно прописане радње извршења основног облика кривичног дела из члана 246 КЗ, при чему је радња предаје торбе у којој су се налазиле таблете које садрже психоактивне супстанце проглашене за опојну дрогу, коју је окривљени претходно узео из свог стана,

обухваћена радњом предметног кривичног дела за коју је окривљени АА оглашен кривим, а која се односи на неовлашћено преношење опојне дроге.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је оценио и жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића, којима се указује да је побијана пресуда у осуђујућем делу донета и на основу релативно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, односно да је иста заснована на незаконитим доказима без којих не би била донета иста пресуда, и то записнику о претресању стана и других просторија од 20.04.2016. године окривљеног АА у ..., улица ... број ..., стан број ..., записнику о претресању стана и других просторија од 20.04.2016. године ЖЖ у ..., улица ..., стан број ..., потврдама о привремено одузетим предметима од 20.04.2016. године од АА и записнику о увиђају ВЈТ у ... од 20.04.2016. године, посебно с обзиром да записници не садрже шта је тачно пронађено приликом претресања, па је нашао да су исти неосновани, имајући у виду да је законитост наведених доказа већ била предмет разматрања у досадашњем току поступка, будући да су решењем првостепеног суда К По1 бр.101/16 од 25.04.2017. године били издвојени из списка предмета, између осталог, наведени докази, након чега је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налазећи да није било места доношењу одлуке о издвајању предметних доказа, решењем Кж2.По1.114/17 од 15.05.2017. године укинуо првостепено решење и предмет упутио првостепеном суду на даље поступање, при чему је у образложењу решења другостепеног суда, између осталог, наведено да то што у записнику није констатовано шта је приликом претресања пронађено, наведени доказ не чини незаконитим, имајући у виду да су потврдом о привремено одузетим предметима таксативно наведени одузети предмети, а који по опису и нумеричкој ознаци из потврде у потпуности одговарају опису предмета и њиховим нумеричким ознакама из записника о увиђају.

Жалбом бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића истиче се да је првостепеном пресудом у осуђујућем делу начињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе што су разлози пресуде противречни изреци, као у томе што у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а они разлози који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је оценио да се неосновано првостепена пресуда побија због наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да не постоји несклад између описа одлучних чињеница у образложењу и начина на који су исте утврђене у изреци пресуде, као и будући да је првостепени суд о свим чињеницама које су биле предмет доказивања навео јасне, довољне, уверљиве, аргументоване и непротивречне разлоге.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића, побија се првостепена пресуда у осуђујућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања а, с тим у вези, и због погрешне примене материјалног права, тако што се истиче да вештачени предмети не представљају опојне дроге, већ лекове који су произведени у овлашћеним фармацеутским фабрикама и који се, према налазу и исказу вештака, користе у терапијске сврхе, па да је, сходно томе, суд требало да изврши преквалификацију дела из става 1. изреке и окривљеног осуди због извршења

кривичног дела недозвољена трговина из члана 243 КЗ. У погледу наведеног, додатно је истакнуто да је окривљени АА неосуђиван, као и да није физичар-хемикар-фармаколог, па да нема доказа да је имао свест о садржају лекова, односно о присуству психоактивних контролисаних супстанци. Побијајући првостепену пресуду због повреде закона, бранилац окривљеног је такође истакао да је првостепени суд требало да се огласи стварно ненадлежним, имајући у виду да Закон о лековима и медицинским средствима, који регулише промет лекова, у казним одредбама, у члану 220 став 3 прописује казну за прекршај који изврши физичко лице које издаје, односно продаје лекове у супротности са режимом издавања лекова утврђеним у дозволи за лек, односно уколико поступа супротно одредби члана 55 ст. 2 и 3 наведеног закона (чл.51-54 и чл.55 ст. 2 и 3). Осим тога, у жалби се истиче да суд наводи бланкетни пропис, односно Правилник о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци ("Службени гласник РС" број 111/15 од 29.12.2015. године), а који је престао да важи 02.04.2016. године, што значи да није важио у време предузимања радње која се окривљенима ставља на терет 19.04.2016. године, услед чега је пресудом повређен кривични закон.

Жалбом бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића, побија се првостепена пресуда у осуђујућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се истиче да суд није извео потпуну оцену свих изведених доказа, услед чега није правилно утврдио све битне чињенице за пресуђење, па да је извео погрешан закључак о томе да су окривљени предузели радње које су им стављене на терет везане за лекове који у себи имају психотропне супстанце. С тим у вези, наводи се да је оцена телефонских разговора произвољна, па да је суд своје закључке засновао на претпоставкама, јер нема разговора, нити других доказа који указују на промет лекова са психоактивним супстанцама, односно да било ко предузима радњу набављања лекова са психоактивним супстанцама које су сврстане у опојну дрогу, нити који указују на постојање претходног договора о набавци тих таблета. У погледу наведеног, истиче се да разговори садрже у себи ниво конспирације и сумње, али да не могу бити доказ да се ради о промету психоактивних контролисаних супстанци, посебно када се има у виду одбрана окривљеног ГГ који је указао на постојање односа са фирмом "ЗЗ" везано за козметичке препарате, због чега је одбрана и предложила да се изврши увид у књиговодствену документацију апотеке "ИИ" о стању лекова у апотеци, а који доказни предлог је суд неосновано одбио. Осим тога, указује се да је суд неосновано одбио и извођење доказа на околност да се у разговорима окривљених ГГ и ВВ не спомињу лекови, већ метража црева и, с тим у вези се истиче да је стварно било промета црева за наводњавање, будући да окривљени ВВ има велики воћњак. У односу на догађај од 15.03.2016. године, наводи се да чињеница да се окривљени ГГ у приближно исто време чуо и са ВВ и са АА не би требало да се цени као доказ довољне снаге да се ова лица осуде за дело за које се терете, јер је садржина разговора између ГГ и АА непозната, с обзиром да су је вршили путем фиксног телефона који није био обухваћен мерама снимања и праћења, при чему, будући да нису знали да су на мерама праћења, комуникацијом преко фиксног телефона нису било шта избегавали. С друге стране, указује се да су окривљени ВВ и ГГ били пријатељи, због чега су свакодневно комуницирали везано за послове око апотеке и за ствари из њиховог приватног живота, односно да садржина њихових разговора није била инкриминишућа, услед чега сама чињеница да се у тренуцима када окривљени ГГ разговара са ВВ јавља и АА не значи да се они договарају везано за извршење

кривичног дела, нити да окривљени ГГ има улогу посредника, а да је окривљени ВВ набављао лекове. Када је реч о догађају од ... године, у жалби се истиче да суд закључак изводи само на основу телефонске комуникације и да садржину разговора цени крајње слободно, па да тако наводи да су се критичног дана окривљени ВВ и ГГ чули телефоном и да му је ГГ најавио долазак АА и рекао му да припреми одређену количину опојне дроге како би му предао, што је нелогично, јер суд претходно наводи да је, по међусобном договору ВВ и ГГ, предметна опојна дрога ускладиштена код окривљеног ГГ у гаражи, услед чега се поставља питање зашто би окривљени ГГ позивао окривљеног ВВ да му донесе опојну дрогу која се налази у његовој гаражи. Такође се наводи да се суд позива и на признање ЕЕ које је недовољно и недоречено, нарочито у погледу тога ко му је предметне таблете донео, као и у погледу његових сазнања на који начин је лице које му је таблете предало те таблете прибавило, при чему суд не цени посебно да је ЕЕ врло детаљно објаснио да га је са АА упознао ЈЈ који је обезбедио лекове, али који није процесуиран, већ се његове радње приписују окривљенима ГГ и ВВ. Даље се наводи да суд детаљно објашњава разговоре између окривљеног ГГ и КК и на основу истих закључује како је окривљени ГГ био упознат са чињеницом да је ДД лишен слободе, па да је АА због тога забринут, као и да исти избегава комуникацију са њим, али занемарује чињеницу да ГГ држи апотеку, па да сарађују међусобно, те да из њихових разговора произлази да је реч о разговору пословних сарадника, односно да су највећи део разговора водили везано за посао. Такође се истиче да се нигде у разговорима не помињу лекови и да нема ниједног разговора из ког се може закључити да се ради о дроги, већ да се прича о цени, набавци, транспорту и промету, а с чим у вези су се у својим одбранама окривљени детаљно изјаснили и објаснили да се не ради о куповини лекова са психоактивним супстанцама, већ да се ради о купопродаји црева за наводњавање.

Жалбом Тужиоца за организовани криминал побија се првостепена пресуда у осуђујућем делу због повреде кривичног закона, тако што се истиче да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, с обзиром да су окривљени оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, а да им је оптужницом стављено на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 односно става 4 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 КЗ. С тим у вези, тужилац у изјављеној жалби наводи да је, све и да је суд сматрао да не постоје докази да су наведени окривљени извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ, на основу изведених доказа нелогично и правно неодрживо да их огласи кривим да су кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ извршили у саизвршилаштву. Побивајући, с тим у вези, првостепену пресуду у наведеном делу и због погрешно утврђеног чињеничног стања, тужилац је у изјављеној жалби истакао да из изведених доказа, а посебно телефонских разговора између окривљених непосредно пре и у току предметних догађаја, а посебно између окривљеног ГГ и КК након хапшења окривљеног ДД, од којих суд бројне није уопште ценио, а оне које ценио није довео у везу са другим изведеним доказима и разговорима окривљених, произлази да су окривљени који су оглашени кривим наведено кривично дело извршили у саставу организоване криминалне групе, чији је организатор био окривљени АА, а припадници окривљени ВВ, ГГ и ДД. У погледу наведеног, истакнуто

је да је окривљени АА у време извршења кривичног дела био овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова Републике Србије, и то Жандармерије и да је, као такав, био ауторитет осталим окривљенима, припадницима организоване криминалне групе, па да није било потребе да у међусобној комуникацији са њима користи наредбодавни тон, као и да је и окривљени БЂ, који је ослобођен, такође био припадник исте јединице, а да су окривљени ВВ, претходни власник апотека “ИИ”, и окривљени ГГ, садашњи власник те апотеке, имали задатак да набављају фармацеутске производе који садрже психоактивне контролисане супстанце и чији је промет забрањен, као и да одређују њихову цену, а да аудио записи пресретнутих разговора указују на њихов међусобни договор који траје дужи временски период, као и да план организатора прихватају и исти дугорочно реализују. С тим у вези, побијајући првостепену пресуду, тужилац је у изјављеној жалби такође истакао да суд у образложењу пресуде није дао довољне и јасне разлоге за неприхватање правне квалификације из оптужнице. У односу на кривичноправне радње окривљених предузете непосредно пре и у току догађаја од године и године, тужилац је у жалби, дајући сопствену анализу телефонске комуникације између окривљених, истакао да иста говори у прилог тези да се ради о добро организованој криминалној групи у којој свако од припадника зна који му је задатак, зна који је план деловања и на њега је пристао, као и да сви наведени разговори демантују закључак суда који се односи на постојање организоване криминалне групе. Истовремено, тужилац је у жалби посебно навео да је, уколико је суд донео закључак о непостојању довољно доказа за постојање организоване криминалне групе, требало да има у виду да је кривично дело из члана 246 КЗ могуће извршити и у саставу групе, као и да су у конкретном случају испуњени сви услови да би се оценило да је у питању група од најмање три лица повезана ради трајног или повремениог вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру.

Супротно наводима жалби којима се првостепена пресуда у осуђујућем делу у односу на окривљене АА, ВВ и ГГ побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и, с тим у вези, посебно указује да је оцена телефонских разговора произвољна, па да је суд своје закључке засновао на претпоставкама, јер нема разговора који указују на промет таблета са психоактивним супстанцама, нити који указују на постојање претходног договора о набавци тих таблета, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, првостепени суд је на основу свих изведених доказа наведених у образложењу пресуде, које је детаљно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио све чињенице које су биле предмет доказивања, и то, између осталог, и на основу садржине и хронологије телефонске комуникације између окривљених ВВ и ГГ и окривљених АА и ГГ из које, и по оцени овог суда, произлази постојање претходног договора између окривљених о набавци препарата и таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, као и да су окривљени предузели инкриминисане радње које су им, везано за наведене препарате и таблете, стављене на терет.

На основу изведених доказа, правилно је првостепени суд несумњиво утврдио да су окривљени АА, ВВ и ГГ дана ... године, у ... и ..., неовлашћено ради даље продаје набавили, преносили и држали таблете и препарате који садрже психоактивне

контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, и то алпразолам, диазепам, клоназепам, лоразепам, золпидем, трамадол и “Ривотрил” који садржи супстанцу клоназепам, на тај начин што је, по раније постигнутом споразуму и договору, окривљени ГГ 11,5 килограма бруто наведених таблета и препарата који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, а које је претходно прибавио од окривљеног ВВ, предао окривљеном АА који их је потом ускладиштио у стану у ..., у улици ... број ..., након чега је окривљени АА пронашао возача који ће да изврши превоз поменутих таблета и препарата, и то окривљеног ДД запосленог у фирми “ЛЛ” из .., а потом се дана ... године, пошто је у стану у улици .. број ... узео торбу са таблетама које садрже претходно наведене психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, одвезао до ... возилом марке “Golf 4” и торбу предао окривљеном ДД на паркинг простору гробља у ..., коју су ставили у кабину камиона марке “Scania R 420” који је окривљени ДД одвезао у правцу ..., где је заустављен од стране полиције која је контролом теретног возила код њега пронашла торбу у којој су се налазиле предметне таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге.

Одлучне чињенице у погледу наведених кривичноправних радњи окривљених АА, ВВ и ГГ од ... године и ... године правилно је првостепени суд утврдио на основу временског редоследа, континуитета и садржине телефонске комуникације између окривљених, записника о увиђају места догађаја МУП РС, ДП, ПУ Нови Сад, ПС Бачка Паланка од 24.03.2016. године, на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ Нови Сад, ПС Бачка Паланка Ку.бр.2054/16 од 24.03.2016. године од окривљеног ДД, на основу фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ Нови Сад, ПС Бачка Паланка УВ 70/16 од 24.03.2016. године, као и на основу записника о физичко-хемијском вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Организационе јединица НКТЦ, Одсека за КТЦ у Новом Саду 03/2/11/7 број 234-888/16 од 25.03.2016. године.

Истовремено, првостепени суд одбране окривљених у којима су негирали да су предузели описане инкриминисане радње које су им стављене на терет није прихватио, правилно оцењујући да су дате у циљу избегавања кривице.

Наиме, анализирајући у склопу одбрана окривљених и изведених материјалних доказа, хронолошки и садржински пресретнуту телефонску комуникацију између окривљених ВВ и ГГ и окривљених АА и ГГ од 15.03.2016. године, правилно је првостепени суд закључио да је у првом телефонском разговору који је у 18:26:28 часова окривљени ГГ обавио са окривљеним ВВ сазнао да је у изгледу да набаве таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце, које су раније очигледно продавали окривљеном АА, па да се договарају о цени таблета коју би требало да плате приликом набавке, односно да наплате продајом истих, при чему узимају као параметар цену која је била приликом претходне набавке и испоруке, те да, одмах након тога, у 18:29:52 часа окривљени ГГ позива окривљеног АА и са њим се договара да га АА позове на фиксни телефон и то, како правилно закључује првостепени суд, да би њихов разговор био поверљив, а како би га обавестио о могућности да поново набаве таблете и како би проверио цену коју окривљени АА плаћа за таблете, као и да, одмах након што се чуо са окривљеним АА, окривљени ГГ у 18:33:45 часова позива окривљеног ВВ и преноси му износ цене коју је окривљени АА вољан да плати за таблете које ће да набаве од НН лица, а које ће потом окривљени АА од њих да преузме.

С тим у вези, правилно је оценио првостепени суд да је евидентно да се ради о повезаним телефонским разговорима који су вођени један за другим, са размаком од минут – два, у којима окривљени ГГ најпре позива окривљеног ВВ, а затим, по завршеном разговору са њим, одмах позива окривљеног АА коме каже да га позове на фиксни телефон, те по завршеном разговору са АА, поново позива окривљеног ВВ и саопштава му добијене информације, односно шта му је АА рекао везано за износ који је раније плаћао за таблете које је преко њих набављао. Притом, иако је на основу цитиране телефонске комуникације остварене дана ... године неспорно утврђено да окривљени АА и окривљени ВВ нису имали непосредну међусобну телефонску комуникацију, правилно је закључио првостепени суд да из оваквог редоследа предметних телефонских разговора између наведених окривљених, које обављају без икакве временске паузе, очигледно произлази да се ради о договору између ових окривљених, при чему је окривљени ГГ, као саговорник друге двојице окривљених, заправо посредник у размени информација и података кључних за њихов међусобни договор везан за набавку таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце.

Осим тога, правилно је првостепени суд свој чињенични закључак у погледу догађаја од ... године и ... године извео и на основу телефонских разговора између окривљеног ГГ и КК, супруге окривљеног ББ, из којих, супротно наводима жалбе бранилаца окривљених ВВ и ГГ којима се истиче да је реч о пословним разговорима везаним за рад апотеке, и по оцени овог суда, произлази да је прекинута комуникација окривљеног ГГ са окривљеним АА када се сазнало да је окривљени ДД ухапшен, односно да је “пао”, како се наводи у разговору између окривљеног ГГ и КК, која га о томе обавештава, а што све, и по оцени овог суда, говори у прилог чињеници да је таблете које су пронађене и одузете од окривљеног ДД окривљени АА претходно набавио од окривљених ГГ и ВВ, због чега окривљени АА и избегава било какву комуникацију и контакт са окривљеним ГГ у ситуацији када је окривљени ДД ухапшен, како би се отклонила опасност да буду уочени њихови контакти и да се доведу у везу са пронађеним таблетама које садрже психоактивне контролисане супстанце чији је промет забрањен.

На основу изведених доказа, правилно је такође првостепени суд несумњиво утврдио да су окривљени АА, ВВ и ГГ дана ... године, у ... и .., неовлашћено ради продаје набавили, преносили и држали таблете и препарате који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, на тај начин што је, по претходном договору са окривљеним ГГ, окривљени АА својим возилом “Аудио А4” отишао у ..., где се у апотеци “ИИ” састао са окривљеним ГГ који је претходно окривљеном ВВ најавио долазак окривљеног АА и рекао му да припреми одређену количину опојне дроге, да потом окривљени АА и ГГ одлазе до гараже у улици ..., где окривљени ГГ предаје окривљеном АА најмање 43.793 таблете “Ривотрил”, које је претходно прибавио од окривљеног ВВ, а које садрже психотропну супстанцу клоназепам која је проглашена за опојну дрогу, након чега сву количину преузетих таблета окривљени АА односи у улицу ... у ... и предаје их осуђеном покојном ЕЕ ради препакивања у пакете одговарајуће величине и даљег транспорта и продаје, а што је осуђени покојни ЕЕ прихватио и започео да врши препакивање, у чему су га затекли и прекинули овлашћени полицијски службеници и код њега пронашли препарате и психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу ближе

наведене у диспозитиву првостепене пресуде, након чега су лишили слободу и окривљеног АА и по обављеном претресању стана у ..., на адреси у улици бр. ..., а чији је он држалац, пронашли и одузели препарате и психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, ближе описане у изреци првостепене пресуде.

Правилно је првостепени суд овакво чињенично стање утврдио на основу записника о претресању стана и других просторија ЕЕ ДП Кппр.81/16 од 19.04.2016. године и потврде о привремено одузетим предметима од ЕЕ бр. 218/16 од 19.04.2016. године, записника о увиђају у улици ... бр. ... у ... од 20.04.2016. године, потврда о одузетим предмета од АА број 0301 32/02 и Ку.бр.2745/16 од 19.04.2016. године, налаза и мишљења НКТЦ, Одсека за КТЦ у Новом Саду број 234-1106/16 од 30.06.2016. године, као и на основу садржине телефонске комуникације између окривљених.

Сходно томе, правилно првостепени суд није прихватио одбране окривљених АА, ВВ и ГГ који су у потпуности негирали своју повезаност са догађајем од ... године, налазећи да су нелогичне, неуверљиве и оповргнуте изведеним доказима које је прихватио.

Наиме, правилно је првостепени суд одлучне чињенице да је између окривљених ГГ и ВВ постојао договор о набавци таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце, а које је од њих требало да преузме окривљени АА, као и да је наведени договор поремећен и одложено преузимање таблета када је због хапшења ДД прекинута комуникација коју су имали ГГ и АА, утврдио на основу садржине телефонских разговора који су вођени између окривљених ГГ и ВВ, као и између окривљених ГГ и АА почетком априла месеца 2016. године.

Наиме, правилно је закључио првостепени суд да се у телефонском разговору који су водили дана 04.04.2016. године у 11:49:16 часова окривљени ВВ и ГГ договарају о набавци таблета и њихову количину означавају као “хиљаду и петсто метара”, што представља број паковања таблета, док су тридесет или сто, које наводе као обим, заправо број таблета у паковању, а што одговара количини од 1.494 паковања лека “Ривотрил”, са по 30 таблета у сваком паковању, које су пронађене и привремено одузете од ЕЕ.

Истовремено, правилно је првостепени суд закључио да се разговор који исти окривљени воде у 16:50:57 часова односи на њихов договор о набавци таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце, а које од њих треба да преузме окривљени АА, при чему, као и у претходном разговору, окривљени ВВ количину таблета означава као “1.500 метара оног црева што смо прошли пут узели”, с тим што лице које им је понудило те таблете и од кога су их и раније набављали тек сутрадан треба да их добије, па окривљени ВВ објашњава да ће га звати, а истовремено подсећа окривљеног ГГ да се чује са “овим”, кога не именује, јер су свесни да би се из телефонске комуникације, у којој би ствари називали правим именом, као и лица од којих таблете набављају, односно лице коме потом продају, што је у конкретном случају окривљени АА, лако могло сазнати да се баве недозвољеном делатношћу, односно прометом таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце, чега су оба саговорника свесна, због чега се доследно придржавају правила да ничија имена не

помињу.

Овакав договор наставља се и сутрадан 05.04.2016. године у 18:28:07 часова, када окривљени ВВ поново позива окривљеног ГГ, а из ког разговора, како то правилно закључује првостепени суд, произлази да је комуникација између окривљених АА и ГГ рестриктивна и под мерама опреза којих се обојица придржавају, јер постоји бојазан да могу да буду откривени, с обзиром да је окривљени ДД ухапшен и да је приликом саслушања описао окривљеног АА као лице од ког је добио торбу са таблетама ради превоза, а која је истог дана од њега одузета, као и да је окривљени ВВ у неизвесности да сазна да ли је окривљени АА заинтересован да од њих откупи таблете које су наручили и које чекају да буду испоручене.

Разговор о набавци таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце окривљени потом настављају дана 07.04.2016. године у 10:26:15 часова, када окривљени ВВ позива окривљеног ВВ, а из ког разговора, и по оцени овог суда, произлази да је стигла испорука таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце, које је окривљени ВВ преузео од НН лица од кога је те таблете набавио и да исте треба да смести у гаражу код окривљеног ВВ, док их не предају окривљеном АА, чиме се оповргавају наводи одбране окривљеног ВВ да нема никакве везе са набавком таблета које садрже психоактивне контролисане супстанце и да није био код гараже окривљеног ГГ, нити је тамо нешто остављао.

Истог дана, окривљени ГГ позива окривљеног ВВ у 20:37:01 часова, а који разговор се такође односи на таблете које су окривљени ГГ и ВВ набавили и чекају да их окривљени АА преузме, али стрепе да ли ће се све одвијати према плану, јер је у овом периоду сваки вид комуникације између окривљеног ГГ и окривљеног АА скоро прекинут и одвија се углавном преко КК и супруге окривљеног АА, које преносе поруке у оба смера, при чему чињеница да је неизвесно да ли ће окривљени АА преузети таблете које су набавили произлази из тога што окривљени ГГ каже “Некако, морамо да их изгурамо, морамо их изгурати”, а чињеница да су предметне таблете платили, и то окривљени ВВ, из питања које окривљени ГГ упућује окривљеном ВВ “Јел теби треба новац, да ја дигнем, да ти дам пола”, на основу чега се несумњиво закључује да се ради о заједничком послу и да приликом набавке таблета заједнички плаћају набавну цену.

Након тога, разговор који је дана 11.04.2016. године вођен у 09:21:58 часова између окривљеног ВВ и окривљеног ГГ односи се на план везан за предају таблета које су сместили у гаражу окривљеног ГГ и очекивање да ће окривљени АА доћи да их преузме, при чему се такође договарају о цени по којој ће му исте предати “значи оно два један”, како каже окривљени ГГ, а што окривљени ВВ потврђује и каже “ма дај два један ... само да се решим”, чиме, како правилно закључује првостепени суд, изражава нестрпљење да набављену робу што пре испоруче, с обзиром да се ради о таблетама које садрже психоактивне контролисане супстанце чије држање и промет није дозвољен, а што је њима добро познато.

Коначни договор везан за предметне таблете се постиже дана ... године у 10:35:09 часова у разговору између окривљених АА и ГГ, након чега одмах окривљени ГГ у 10:36:19 часова позива окривљеног ВВ и обавештава га да ће АА доћи сутра, а по

завршетку разговора са окривљеним ВВ, окривљени ГГ у 10:37:18 часова позива АА и преноси му обавештење да је актуелна понуда таблета које је набавио окривљени ВВ са којим се у претходном разговору договорио о висини цене за коју ће исте продати окривљеном АА, након чега окривљени АА потврђује окривљеном ГГ да ће сутрадан доћи по исте.

Након тога, истог дана, у 12:48:54 часова, о договору који је постигао са окривљеним АА окривљени ГГ обавештава окривљеног ВВ и у том разговору окривљени ГГ се распитује код окривљеног ВВ колико кутија треба да преда окривљеном АА, две или три, а ВВ му каже четири, из чега се закључује да се ради о кутијама у којима су запаковане таблете које је ВВ раније набавио и сместио у гаражу ГГ, који ово и потврђује речима “Видећу их ја ту, тамо где си их ти ставио”.

На основу наведеног разговора између окривљених ГГ и ВВ, као и њиховог разговора од 07.04.2016. године у 10:26:15 часова, када ВВ каже ГГ “да одемо да оставимо код тебе у гаражу”, након чега се договарају да ГГ сачека испред зграде у којој станује да оду заједно до гараже где окривљени ВВ треба да смести кутије са таблетама које је набавио, правилно закључује првостепени суд да је окривљени ВВ оставио предметне кутије у гаражу окривљеног ГГ и дао му упутство да их преда окривљеном АА, па да су нетачни наводи одбране окривљеног ВВ да никада није био у гаражи окривљеног ГГ, већ да су тамо одлазили окривљени АА и ГГ, али да му није познато због чега.

Анализирајући телефонски разговор од 19.04.2016. године у 17:46:29 часова који је вођен између окривљеног ГГ и окривљеног ВВ, правилно је закључио првостепени суд да из истог произлази да је окривљени АА дошао да преузме таблете које су смештене у гаражи окривљеног ГГ, који због тога позива окривљеног ВВ, али је он одбио да иде до гараже да га станари не би гледали, сматрајући да, уколико не буде виђен у близини гараже где су смештене таблете, неће моћи ни да буде доведен у везу са њима, из ког разлога и сва конверзација са окривљеним АА иде искључиво преко окривљеног ГГ, док окривљени ВВ избегава било какав контакт са њим.

На основу детаљне анализе наведених телефонских разговора како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно је закључио првостепени суд да је дана 19.04.2016. године окривљени АА преузео од окривљеног ГГ таблете које је претходно набавио окривљени ВВ, па да је потом однео таблете у двориште код осуђеног покојног ЕЕ код ког су и пронађене приликом препакивања у кући у улици ... у ... Да се управо ради о таблетама које је окривљени АА преузео од окривљеног ГГ правилно је закључио првостепени суд на основу чињеница да је код осуђеног ЕЕ пронађено 1.494 паковања таблета “Ривотрил”, што је незнатно мање од количине од 1.500 која је спомињана у наведеним телефонским договорима, да су сва паковања била са по 30 таблета, као и чињеница да из исказа ЕЕ произлази да му је наведене таблете дао човек кога је приликом саслушања препознао као окривљеног АА, а који их је довезао код његовог комшије ЈЈ дана 19.04.2016. године и питао га да ли жели да препакује те таблете, што је он прихватио, након чега је АА аутомобилом “Ауди А4” довезао таблете код њега у двориште и из гејека извадио већи број кутија које је ЕЕ унео у своју кућу и започео да отвара флашице на којима је писало “Ривотрил” и пресипа таблете у пластичне кутије, након чега је наишла полиција и пронашла предметне таблете, кутије

и бочице. Правилно је притом закључио првостепени суд да је очигледно да се ради о кутијама са таблетама које је окривљени АА преузео из гараже окривљеног ГГ, где их је раније сместио окривљени ВВ. На основу наведеног, супротно наводима жалбе бранилаца окривљених ВВ и ГГ, правилно је оценио првостепени суд да се наводи из телефонских разговара између окривљених у којима се помиње 1.500 метара не односе на метражу црева за наводњавање, већ да се ради о 1.500 паковања таблета “Ривотрил”. Имајући у виду да је наведена чињеница од стране суда довољно расветљена и несумњиво утврђена, неосновано се жалбом бранилаца окривљених ГГ и ВВ првостепена пресуда побија због непотпуно утврђеног чињеничног стања тако што се истиче да је суд неосновано одбио извођење доказа на околност да се у наведеним разговорима не помињу лекови, већ метража црева.

Подводећи овако утврђено чињенично стање под одговарајућу материјалноправну норму, правилно је нашао првостепени суд да се у радњама окривљених АА, ГГ и ВВ стичу сва законска објективна и субјективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, за које их је огласио кривим.

Дакле, супротно наводима жалбе тужиоца, правилно је нашао првостепени суд да су окривљени приликом извршења кривичног дела поступали као саизвршиоци. Наиме, полазећи од чињеница утврђених на основу анализе телефонске комуникације између окривљених, а које се односе на то на који начин је функционисала набавка предметних таблета од стране окривљених ВВ и ГГ, а које таблете садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, као и њихова предаја окривљеном АА који је организовао њихово складиштење, препакивање и транспорт ради даље продаје ове опојне дроге, правилно је закључио првостепени суд да су окривљени били свесни да свако од њих предузимањем појединачних радњи извршења за које су оглашени кривим учествују у извршењу кривичног дела, као и да је код сваког од њих постојала свест о заједничком деловању, при чему су знали једни за друге и да заједнички и са умишљајем битно доприносе извршењу дела, па да је тако окривљени АА знао да у набавци таблета које је преузимао од окривљеног ГГ учествује и окривљени ВВ, иако није са њим непосредно контактирао, а што се закључује посебно из телефонске комуникације коју је имао са окривљеним ГГ дана 18.04.2016. године у 10:35:09 часова, када окривљени АА позива окривљеног ГГ и каже му “Ајде види са твојим другаром, јел још увек актуелна ова понуда за...викенд”, на шта му ГГ одговара “За викенд може. Може, добро. Чујемо се.”, а затим окривљени ГГ одмах позива окривљеног ВВ и обавештава га да се чуо са АА, при чему се из њихове даље комуникације види да окривљени ВВ зна да су таблете које је набавио, а које садрже психоактивне контролисане супстанце, за окривљеног АА и да су намењене даљој продаји, због чега окривљени ВВ каже окривљеном ГГ “Ти се чуј са овим па највише што можеш тамо”.

На основу радњи и поступака окривљених, правилно је истовремено закључио првостепени суд да су окривљени били урачунљиви, као и да су поступали са директним умишљајем, као обликом виности, јер су били свесни свог дела и хтели његово извршење, као и да су били свесни његове забрањености, односно да су били свесни да немају овлашћење за стављање у промет супстанци и препарата који су

проглашени за опојну дрогу, па су, упркос томе, неовлашћено, ради даље продаје, набављали, преносили и држали таблете и препарате који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу.

С тим у вези, супротно наводима жалбе јавног тужиоца којима се првостепена пресуда у осуђујућем делу побија због повреде кривичног закона тако што се истиче да су окривљени кривично дело за које су оглашени кривим извршили у саставу организоване криминалне групе чији је организатор био окривљени АА, правилно првостепени суд није прихватио правну квалификацију кривичног дела дату у оптужном акту да се ради о кривичном делу из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, с обзиром да током доказног поступка није утврђено да су окривљени приликом извршења овог кривичног дела поступали у оквиру организоване криминалне групе, будући да, и по оцени овог суда, између окривљених није постојао такав степен међусобне повезаности, нити организованости њиховог заједничког деловања да би се могло сматрати да се, у смислу члана 112 став 35 КЗ, ради о организованој криминалној групи, односно да између окривљених није постојала таква међусобна повезаност и организовано деловање приликом извршења недозвољених радњи за које су оглашени кривим да би се могло сматрати да се ради о њиховом организованом деловању у циљу реализације међусобног споразума који се односи на вршење кривичног дела, као и будући да из доказа не произлази да је између окривљених постојао договор за вршење кривичних дела, а посебно не однос надређености и подређености који постоји између организатора и припадника организоване криминалне групе.

Истовремено, неосновано се жалбом јавном тужиоца истиче да су у конкретном случају испуњени сви услови да би се закључило да су окривљени поступали у саставу групе, с обзиром да је правилно оценио првостепени суд да окривљени предметне инкриминисане радње кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ нису предузели ни у саставу групе, јер на основу изведених доказа није утврђена између њих таква међусобна повезаност да би се сматрали групом.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА првостепена пресуда у осуђујућем делу побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, а с тим у вези и због повреде закона, тако што се истиче да предмети који су вештачени не представљају опојне дроге, већ лекове који су произведени у овлашћеним фармацеутским фабрикама и који се, према налазу и исказу вештака, користе у терапијске сврхе, па да је суд требало да изврши преквалификацију дела из става 1. изреке и окривљеног осуди због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243 КЗ.

Наиме, одредбом члана 246 КЗ као предмет радње кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога означене су супстанце и препарати који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 112 став 15 КЗ прописано је да се опојним дрогама сматрају супстанце и препарати који су законом и другим прописом заснованим на закону проглашени за опојне дроге и остале психоактивне контролисане супстанце.

Пропис који, у смислу члана 112 став 15 КЗ, дефинише појам објекта овог

кривичног дела је Закон о психоактивним контролисаним супстанцама који у члану 2 одређује појам и класификацију тих супстанци, тако што прописује да у психоактивне контролисане супстанце спадају опојне дроге, психотропне супстанце, производи биолошког порекла који имају психоактивно дејство и друге психоактивне контролисане супстанце.

Чланом 5 став 1 истог закона прописана је забрана производње, промета и употребе психоактивних контролисаних супстанци, као и достава тих супстанци и биљака из којих се исте могу добити, осим под условима прописаним овим законом, а ставом 3 истог члана прописано је да се на производњу, промет, употребу и доставу психоактивних контролисаних супстанци из става 1 овог члана примењују прописи којима се уређују кривична дела.

На тај начин, Закон о психоактивним контролисаним супстанцама директно упућује на примену Кривичног законика, и то одредбе које прописују као кривична дела (246-247 КЗ) исте неовлашћене радње као недозвољене, чији су предмет психоактивне супстанце одређене поменутиим законом.

На основу члана 8 овог закона утврђује се Списак психоактивних контролисаних супстанци у складу са којим се исте разврставају у 7 листа, при чему се супстанце са листе 2 и 4 користе у научноистраживачке сврхе, а само изузетно у терапијске сврхе, док се супстанце на осталим листама могу користити и у терапијске и у научноистраживачке сврхе.

Имајући у виду да су, дакле, као објект радње кривичног дела, психоактивне контролисане супстанце изједначене са опојном дрогом, као и чињеницу да је у конкретном случају обављеним физичко-хемијским вештачењима утврђено да је у испитиваним узорцима материјала који је одузет од окривљених АА, ДД и ЕЕ детектовано присуство алпразолама, диазепама, клоназепама, лоразепама, золпидем и трамадола, које супстанце се налазе на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, и то трамадол на листи 1, а остале супстанце на листи 7, неосновани су жалбени наводи којима се указује да предметне таблете не представљају опојну дрогу, већ лек, због чега у радњама окривљених нема елемената кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ за које су оглашени кривим. Притом, имајући у виду радње и понашање окривљеног АА, неосновано се такође жалбом његовог браниоца истиче да окривљени није имао свест о садржају лекова, додатно имајући у виду да је окривљени у време извршења кривичног дела био припадник Министарства унутрашњих послова, и то Жандармерије, услед чега му је чињеница да су предметни препарати и таблете садржали психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, чији промет није дозвољен, морала бити позната.

С тим у вези, у жалби браница окривљеног АА истиче се да је првостепеном пресудом повређен кривични закон, с обзиром да суд наводи бланкетни пропис, односно Правилник о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци ("Службени гласник РС" број 111/15 од 29.12.2015. године), а који је престао да важи 02.04.2016. године, што значи да није важио у време радње која се окривљенима ставља на терет дана 19.04.2016. године.

Међутим, иако стоје ови наводи жалбе браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је оценио да се истима не доводе у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, имајући у виду да су се у оба Правилника, дакле како у Правилнику који је важио у време предузимања предметних радњи, тако и у Правилнику који суд наводи у првостепеној пресуди алпрозолам, диазепам, клоназепам, лоразепам и золпидем налазили на Списку психоактивних контролисаних супстанци-листа 7 тачке 2, 13, 19, 24 и 29, а тремадол на Списку психоактивних контролисаних супстанци-листа 1 тачка 110.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да се, у ситуацији када је стављање у промет одређених предмета посебно инкриминисано, као у случају опојне дроге, према односу специјалитета неће радити о кривичном делу недозвољена трговина, већ о том другом кривичном делу, првостепени суд је правилном применом закона нашао да се у радњама окривљеног АА, чији су објект препарати и таблете које у себи садржи психоактивне контролисане супстанце, стичу елементи бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, услед чега су неосновани жалбени наводи његовог браниоца да је суд требало да радње окривљеног квалификује као кривично дело недозвољена трговина из члана 243 КЗ.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА истиче да се у његовим радњама не стичу елементи кривичног дела, већ прекршаја из члана 220 став 3 у вези става 1 тачка 1 Закона о лековима и медицинским средствима, имајући у виду да је на основу изведених доказа утврђено да окривљени није предметне таблете овлашћено набавио, а да је у смислу наведене одредбе Закона о лековима и медицинским средствима прописано да ће се новчано казнити лице које је лекове легално набавило, али само није испоштовало прописану процедуру када је лек ставило у промет.

Жалбом тужиоца првостепена пресуда побија се у осуђујућем делу и због одлуке о кривичним санкцијама, тако што се истиче да је суд морао ценити у већем степену у односу на окривљеног АА отежавајуће околности када се ради о кривичном делу из члана 246 КЗ, и то његову упорност, бројност инкриминисаних радњи, количину пронађених таблета – пронађено је 191.271, које све садрже супстанце чија је производња и промет забрањен законом, мотиве и побуде којима се руководио у извршењу кривичног дела, а то је користољубље, да је у време извршења дела био запослен у МУП РС, затим да није ценио личност окривљених, чињеницу да су окривљени АА и окривљени ВВ правноснажно осуђени због кривичног дела из члана 348 КЗ, као и да је окривљени ГГ предузимао радње у дужем временском периоду.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Унковић је навео да су окривљеном превисоко утврђене казне како појединачне, тако и утврђена јединствена казна, и то преко законског минимума, иако суд на страни окривљеног АА није нашао отежавајуће околности.

Браниоци окривљених ВВ и ГГ су, побијајући у изјављеној жалби одлуку о

кривичној санкцији, истакли да је нелогично да је у односу на окривљеног АА изречена идентична казна као у укинutoј пресуди, иако га је суд побијаном пресудом ослободио од оптужбе због извршења једне тачке оптужница, као и због извршења кривичног дела из члана 346 КЗ, па да је суд требало да му изрекне блажу казну, а самим тим и окривљенима ВВ и ГГ.

Међутим, испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљене АА, ВВ и ГГ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, као и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд ценио, и то на страни окривљеног АА од олакшавајућих околности његове личне и породичне прилике, односно да је ожењен и отац двоје малолетне деце, као и да није осуђиван, док отежавајуће околности није нашао, у односу на окривљеног ВВ, од олакшавајућих околности његове личне и породичне прилике, односно да је ожењен и отац троје деце, од којих је двоје малолетно, као и да није осуђиван, док отежавајуће околности није нашао, а у односу на окривљеног ГГ од олакшавајућих околности чињеницу да раније није осуђиван, док отежавајуће околности на страни окривљеног није нашао.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, правилно је првостепени суд окривљеног АА, пошто му је претходно узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, на које је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1-По1 9/19 од 17.09.2019. године, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а потом му за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године, применом чланова 60 и 63 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју му је урачунао време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, као у диспозитиву првостепене пресуде, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Истовремено, правилно је првостепени суд, имајући у виду утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног ВВ, а у одсуству отежавајућих, пошто му је претходно узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, на које је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1-По1 9/19 од 17.09.2019. године, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а потом му за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и шест месеци, окривљеног ВВ, применом одредби чланова 60 и 63 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору и на мери

забране напуштања стана уз примену електронског надзора, као у диспозитиву првостепене пресуде, и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Правилно је, такође, првостепени суд, имајући у виду утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, окривљеног ГГ, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му је, применом члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, као у диспозитиву првостепене пресуде.

По мишљењу овог суда, имајући у виду тежину кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљених и личност окривљених, у односу на окривљеног ГГ казном затвора у наведеном трајању, а у односу на окривљене АА и ВВ јединственим казнама затвора у наведеном трајању и изреченим новчаним казнама, као споредним, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду наведено, овај суд је нашао да су неосноване жалба Тужиоца за организовани криминал, изјављена против осуђујућег дела првостепене пресуде у односу на окривљене АА, ВВ и ГГ, браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића и бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Бисерке Крпић и адвоката Данила Лакићевића.

Жалбом тужиоца побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се истиче да је суд пропустио да да довољну правну снагу изведеним доказима, па да је из својих закључивања изоставио бројне разговоре окривљених, а да је оне разговоре које је поменуо посматрао изоловано и самостално, недоводећи их у везу не само са другим релевантним доказима изведеним на главном претресу, него и са преосталим разговорима окривљених.

Осим тога, побијајући првостепену пресуду у погледу радњи од 21.12.2015. године које нису садржане у изрецу првостепене пресуде јер је суд нашао да нису доказане, а везано за које окривљени АА, ЂЂ, ГГ и ВВ у својим одбранама тврде да се у кутијама нису налазиле таблете и препарати који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, већ роба фирме “ЗЗ” која је власништво супруге окривљеног АА, којој је истицао рок трајања, тужилац је у изјављеној жалби указао да из пословне документације о међусобној пословној сарадњи апотеке “ИИ” из ... и “ЗЗ” из ... за 2014. и 2015. годину произлази да је предузеће “ЗЗ” основала КК, супруга ББ, да је почетком 2015. године власник предузећа постала ЖЖ, супруга окривљеног АА, те да је постојала пословна сарадња између наведеног предузећа и апотеке “ИИ”, чији је оснивач окривљени ГГ, а која пословна сарадња је започела 20.02.2014. године, при чему је у току 2014. године укупан број артикала које је привредно друштво “ЗЗ” испоручило апотеци “ИИ” 174, а укупан број испоручених артикала у току 2015. године је 48, затим да је последња испорука била дана 12.10.2015.

године, када су испоручена 4 артикла, а да је претходна испорука била 25.02.2015. године, као и да аналитичке картице апотеке “ИИ” и предузећа “ЗЗ” за 2014. и 2015. годину указују да је сва испоручена роба у потпуности плаћена од стране наведене апотеке и да ниједан артикал није враћен, а да количина, тежина и друге карактеристике испоручене робе у 2015. години указују да би сва роба могла да стане у једну кесу, а не у 11 кутија. С тим у вези, тужилац је у жалби, дајући сопствену оцену садржине телефонских разговора између окривљених, такође истакао да исти указују на добру организованост окривљених, да су имали претходно детаљан и разрађен план поступања, као и да су исти прихватили и да су по њему поступали, што говори у прилог тврдњи да је реч о организованој криминалној групи. На овакав закључак, према наводима жалбе тужиоца, упућује и чињеница да су у стану окривљеног АА, приликом претреса, нађене психоактивне контролисане супстанце у великој количини које окривљени АА није могао сам да набави, па да су у набавци учествовали окривљени ВВ, као претходни власник апотеке, и окривљени ГГ, као садашњи власник апотеке. Када се све наведено доведе у везу са бројем кутија, уз претходно наведену чињеницу која се односи на пословну сарадњу апотеке “ИИ” и предузећа “ЗЗ”, као и са присуством окривљених са великим бројем моторних возила потпуно непотребних у том броју за превоз тог броја кутија, по мишљењу тужиоца, јасно је и животно логично да су се у предметним кутијама налазиле управо психоактивне контролисане супстанце нађене приликом претресања стана у ..., у улици ..., а које кутије дана 21.12.2015. године нису могле бити отворене од стране надлежних полицијских органа јер би се на тај начин потпуно осујетио даљи рад на предмету. Такође се наводи да је, имајући у виду бројне разговоре окривљеног АА са свим осталим окривљеним лицима током децембра 2015. године и њихову садржину и континуитет, посебно са окривљеним ГГ који га обавештава да је стигла роба и описује изглед таблета, и поред непостојања разговора између окривљеног АА са окривљеним ВВ, очигледно да пронађене таблете и препарати који садрже психоактивне контролисане супстанце потичу од окривљених ВВ и ГГ који су их све продали и предали окривљеном АА, а он их складиштио са окривљеним ББ у ..., у улици ...

Жалбом тужиоца првостепена пресуда се побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и у делу у ком су окривљени ЂЂ и ББ ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ. С тим у вези, у односу на окривљеног ББ, тужилац у жалби истиче да је суд своју одлуку засновао искључиво на његовој одбрани која је супротна изведеним доказима, а да је недовољно ценио разговоре између окривљених чију садржину тужилац излаже и анализира у жалби, а посебно разговор између АА и ББ дана ... године, као и разговор између окривљеног ГГ и КК након хапшења ДД у ком говоре да је потребно да се “... очисти”, односно, пошто је седиште фирме у ..., у улици ..., да се очисти штек стан у ком је и пронађена велика количина опојне дроге, и на основу тога изводи закључак у погледу ангажовања ДД од стране ББ, а по налогу АА, као и у погледу чињенице да је окривљени ББ, заједно са окривљеним АА, био држалац стана у ..., у улица ... Осим тога, у односу на окривљеног ЂЂ, тужилац истиче да је на основу чињенице да је исти користио возило 21.12.2015. године да би се превезле кутије у којима су се, по ставу тужиоца, налазиле психоактивне контролисане супстанце, јер се једино на тај начин може објаснити количина психоактивних контролисаних супстанци пронађена у стану у ..., у улици ..., уз чињеницу која се односи на пословни однос привредног друштва “ЗЗ” и апотеке

“ИИ”, јасно да је окривљени ЂЂ имао улогу у функционисању организоване криминалне групе онако како је описано оптужницом, и то баш зато што су окривљени ЂЂ и АА били пријатељи и што је поверење између њих двојице било на високом нивоу.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је овакве жалбене наводе тужиоца оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд у ослобађајућем делу пресуде на основу свих изведених доказа, које је детаљно ценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно утврдио све одлучне чињенице и дао довољне, јасне и аргументоване разлоге за свој чињеничноправни закључак о недостатку доказа да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, тако што је организовао организовану криминалну групу која је имала за циљ вршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, ради стицања незаконите финансијске користи, те да је предузимао посебне активности ради стварање такве криминалне групе, осмишљавао план њеног деловања и припадницима организоване криминалне групе додељивао улоге и задатке и издавао налоге, затим о недостатку доказа да су окривљени ЂЂ, ВВ, ГГ, ББ и ДД извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ, тако што су постали припадници наведене организоване криминалне групе и прихвативши план организатора, у складу са преузетим улогама, предузимали радње у циљу остваривања плана организоване криминалне групе, као и о недостатку доказа да су окривљени ЂЂ и ББ извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ.

Наиме, правилно је првостепени суд приликом извођења оваквог закључка најпре имао у виду однос између окривљених, односно чињенице да из изведених доказа произлази да познанство окривљеног АА са окривљенима ЂЂ и ББ, са којима се приватно дружи, датира знатно пре периода инкриминације, односно да су окривљени АА и окривљени ЂЂ дугогодишњи пријатељи и колеге, с обзиром да су радили заједно у ... одреду Жандармерије, те да се познају још из ..., одакле су обојица родом, што је све резултирало њиховим приватним и породичним дружењем, будући да су обојица ожењени и имају децу сличног узраста, као и да се и окривљени АА и окривљени ББ такође друже и познају доста пре 2015. године, јер је супруга окривљеног ББ радила у фирми “ЗЗ”, заједно са супругом окривљеног АА још од 2012. године, а да су се њих двојица приватно дружили и раније, из чега, и по оцени овог суда, произлази да њихово познанство, пријатељство и сарадња не датирају од 2015. године да би се могло сматрати да је имало за циљ организовање организоване криминалне групе предузимањем одређених радњи у циљу њеног стварања. Такође, првостепени суд је имао у виду да су се окривљени АА и ГГ у својим одбранама изјаснили да се познају од децембра 2015. године везано за пословну сарадњу коју је имала фирма супруге окривљеног АА са апотеком у власништву окривљеног ГГ, иако је из телефонских разговора које су водили окривљени АА и окривљени ГГ евидентно да тема тих разговора нису производи и роба фирме “ЗЗ”, већ одређена роба и таблете које је окривљени АА наручивао од окривљеног ГГ, као и да окривљени АА нема непосредну комуникацију са окривљеним ВВ, те да је њихов једини сусрет испред апотеке “ИИ” коју је држао окривљени ГГ у ... дана ... године, када су се упознали.

Детаљно ценећи, у склопу наведених односа између окривљених, садржину њихове телефонске комуникације, правилно је закључио првостепени суд да из исте не произлази организациона повезаност окривљених, односно да не произлази да је окривљени АА предузео било коју од радњи организовања организоване криминалне групе, да је издавао налоге и наредбе другима, да је у односу на њих поступао са хијерархијски више позиције, што је очекивано у односу организатора и припадника организоване криминалне групе, да је имао унапред смишљен план да са осталим припадницима организоване криминалне групе неовлашћено набавља и продаје таблете и препарате који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, као и да је новац прибављен од опојне дроге делио другим извршиоцима, задржавајући претходно део суме за себе, нити произлази да су остали окривљени поступали по његовим налозима, као и да су прихватили план организатора и у складу са преузетим улогама, предузели радње за које се терете оптужним актом, већ да из разговора окривљених ГГ и ВВ произлази да се њих двојица договарају о висини цене по којој ће продати таблете које је окривљени АА заинтересован да од њих купи, а из разговора који су вођени између окривљених ГГ и АА да је у питању однос између неког ко има одређену робу за продају и лица које је заинтересовано да ту робу купи, као и да окривљени АА не издаје било какве налоге, нити наређења, већ да саговорници разговарају равноправно и унакрсно, при чему, и по оцени овог суда, ни други докази изведени у току поступка не указују да је окривљени АА, приликом контаката које је имао са било ким од окривљених, издавао налоге или им нешто наређивао, нити да је имао унапред смишљен план да, са осталим припадницима организоване криминалне групе, неовлашћено набавља и продаје таблете и препарате које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге.

Правилно је оценио првостепени суд да на овакав закључак не упућују ни фотографије које су пронађене у телефонима окривљених. Ово стога, што су фотографије које су пронађене у мобилном телефону који је одузет од окривљеног АА фотографије новинског текста од 17.04.2016. године у ком се наводи да су цариници на граничном прелазу Хоргош спречили покушај кријумчарења 20.367 лекова у аутобусу који саобраћа на редовној линији ...-..., међу којим лековима су били и “Ксалол”, “Бромазепам”, “Ривотрил” и други, а за који догађај није доказано да је у вези са неким од окривљених у овом предмет, нити је доказана истоветност наведених таблета са оним које су одузете од ЕЕ, као и од окривљених ДД и АА. Правилно је, такође, закључио првостепени суд да ни чињенице да се на фотографији из телефона одузетог од окривљеног АА налази слика окривљеног ГГ, а на преосталим уређајима одузетим од окривљеног АА фотографије окривљеног АА са наочарима и качкетом, које фотографије су пронађене и у уређајима окривљених ГГ и ББ, као ни околност да су идентичне фотографије окривљеног ГГ из мобилног телефона који је од њега одузет пронађене у уређајима који су привремено одузети од окривљених АА, ВВ и ББ, не указују нужно да су окривљени укључени у вршење кривичног дела, имајући у виду да је окривљени АА дао прихватљиво и логично објашњење да је његова фотографија која је пронађена у телефонима других окривљених његова профилна слика за вибер телефонску комуникацију, због чега сви који имају његов број телефона меморисан у контактима имају ову профилну слику, као и будући да су окривљени, везано фотографије окривљеног ГГ из ... са одмора, дали логично објашњење да је уобичајено да се познанцима шаљу слике са путовања или летовања, што посебно није нелогично

у односу између окривљених ГГ и ВВ који се и приватно друже.

У погледу догађаја од ... године за који се окривљени терете у оквиру кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, супротно наводима жалбе тужиоца, правилно је првостепени суд, анализирајући одбране окривљених како појединачно, тако и у вези са другим доказима, нашао да није несумњиво доказано да су предмет ове радње кривичног дела психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу.

Наиме, полазећи од неспорних чињеница да су дана ... године, у вечерњим часовима, окривљени АА, ЂЂ, ГГ и ВВ били у апотеци "ИИ", коју је држао окривљени ГГ, а да је потом испред апотеке дошао својим возилом окривљени ВВ, те да су кутије са одређеним садржајем преносили из возила окривљеног ВВ у возила којим су се довели окривљени АА и окривљени ЂЂ, правилно је првостепени суд закључак да није доказано да су се у кутијама које су окривљени АА и ЂЂ преузели налазиле психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу извео имајући у виду да су окривљени АА, ВВ и ГГ у својим одбранама тврдили да се у кутијама налазила роба којој је истекао рок трајања фирме "ЗЗ" која је у власништву супруге окривљеног АА, те окривљени ЂЂ да му је тако рекао окривљени АА, а да предметне кутије нису отворане, као и будући да није утврђено да су претресањем стана у улици ... бр. пронађене наведене кутије.

У погледу наведеног, неосновано се жалбом тужиоца првостепена пресуда побија због непотпуно утврђеног чињеничног стања тако што се указује да је суд требало да изведе доказ прибављањем документације о пословању апотеке "ИИ" ГГ и фирме "ЗЗ", из које произлази да ни један артикал није враћен, имајући у виду да је правилно оценио првостепени суд да целокупно пословање ова два привредна субјекта није предмет овог поступка, а да је постојећа документација апотеке "ИИ", која се налази у списима предмета, била довољна да се утврди међусобни обим пословања везан за чињенице које су биле предмет доказивања у предметном кривичном поступку.

С тим у вези, правилно је закључио првостепено суд да нису доказани ни наводи оптужбе да је окривљени ББ наведене кутије превезао из ... до стана у ..., имајући у виду да хронологија и садржина телефонске комуникације између окривљених АА и ББ дана 23.12.2015. године, на коју се тужилац позива, указују да се односе на неки други договор између ових окривљених, с обзиром да у 13:45:35 часова АА налаже ББ да преузме предметне кутије из ..., а да АА већ у 13:59:06 часова одговара СМС поруком "Готово је.Узео сам." што је, како то правилно закључује првостепени суд, премало времена да окривљени ББ пређе релацију ...-....

Осим тога, правилно је првостепени суд у односу на догађај од 15.03.2016. године закључио да нису доказани наводи оптужбе да је окривљени ББ, по налогу организатора организоване криминалне групе АА да пронађе неког возача који ће извршити превоз таблета и препарата који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу до ..., пронашао возача, окривљеног ДД, запосленог у фирми "ЈЛ" из ... коме је окривљени АА потом дана године предао црну спортску торбу са овим супстанцама. Ово стога, што је окривљени ББ у својој одбрани на главном претресу био изричит да окривљеног ДД не познаје, да се никада

нису видели, чули, нити остварили било какав међусобни контакт путем телефона или непосредно, а коју одбрану окривљеног је правилно првостепени суд прихватио као истиниту и логичну, с обзиром да је сагласна са одбранама окривљених ДД и АА и са другим изведеним доказима, и то пре свега са исказом сведока ЉЉ, који је првостепени суд такође прихватио као непристрасан и објективан, а у ком је навео да је крајем 2015. године дао број мобилног телефона ДД НН мушкарцу у ..., који му се обратио док је био на царинској контроли, ради договора о превозу робе, као и са пресретнутом телефонском комуникацијом из које не произлази да су окривљени ББ и ДД били у контакту.

Такође, правилно је првостепени суд везано за догађај од 19.04.2016. године, закључио да нису доказани наводи оптужбе да је окривљени ББ био држалац стана у улици ... број ... у ..., заједно са окривљеним АА, имајући у виду да је објаснио да је у овај стан одлазио раније, док је у њему живео АА са породицом, а да је касније, када се окривљени АА са породицом преселио у други стан, у стан у улици ... пресељена канцеларија фирме “ЗЗ” и да су ту држани препарати те фирме, па да је он све укупно два или три пута био у овом стану са ЖЖ и својом супругом, при чему је такође негирао везу са предметима пронађеним у том стану. Правилно је оценио првостепени суд да је његова одбрана потврђена и другим изведеним доказима, и то записником о увиђају, записником о претресању стана и других просторија, потврдом о одузетим предметима од окривљеног АА, као и одбраном окривљеног АА, а на основу којих доказа је утврђено да су након пресељења породице окривљеног АА у други стан, у стану у улици ... биле просторије фирме “ЗЗ” које су користиле супруга окривљеног АА и КК, док је други део стана користио окривљени АА и ту држао спортске препарате, као и друге препарате и таблете које су претресом тих просторија пронађене и од њега одузете, при чему је окривљени АА као купац плаћао ренту, што је утврђено из достављених признаница.

У односу на окривљеног ЂЂ, по мишљењу овог суда, правилно је закључио првостепени суд да нису доказани наводи оптужбе да је у погледу догађаја од 21.12.2015. године са окривљеним АА преносио опојну дрогу, тако што је, по претходном договору, у вечерњим сатима, испред апотеке “ИИ” у ..., власништво окривљеног ГГ, преузео једну кутију коју су изнели из апотеке, а затим још девет кутија које је својим возилом довезао окривљени ВВ и сместили их у гепек возила “Голф 4”, којим се довезао окривљени ЂЂ и у возило марке “Ауди А4”, којим се довезао окривљени АА, а у којим кутијама су се налазиле таблете и препарати који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, а у погледу догађаја од 15.03.2016. године да је ставио на располагање своје возило окривљеном АА.

Ово најпре стога, што је у односу на кривичноправни догађај од ... године правилно закључио првостепени суд да није доказано да су се у кутијама, које су окривљени АА и ЂЂ спорне вечери преузели од окривљеног ГГ, односно окривљеног ВВ, налазиле таблете и препарати који садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојне дроге, будући да полиција није интервенисала, па од окривљених ништа није одузето, из ког разлога и није вршено вештачење садржаја предметних кутија.

У погледу кривичноправних догађаја од 15. и 24.03.2016. године, правилно је првостепени суд, полазећи од чињенице да је окривљеном ЂЂ стављено на терет да је, по налогу окривљеног АА, истом ставио на располагање возило марке “Голф 4” којим се он одвезао до ..., закључио да наведена радња не представља радњу било ког кривичног дела, јер се из чињеничног описа кривичног дела које се окривљеном ставља на терет не види из ког разлога је окривљени ЂЂ тако поступио, односно да ли је знао да ће окривљени АА користити ауто за превоз недозвољених супстанци, додатно имајући у виду да је из доказа изведених током поступка неспорно утврђено да су окривљени ЂЂ и АА пријатељи, да заједно раде у ..., да се виђају и друже приватно и да често иду истим колима на посао и дају ауто на коришћење један другом, односно долазе један по другог, што произлази и из исказа сведока ... који су радили са њима и садржине пресретнутих телефонских комуникација, на основу које се закључује да је окривљени ЂЂ био у телефонској комуникацији само са окривљенима АА и ББ, кога је упознао преко АА, при чему је за окривљеног ББ ЂЂ објаснио да је, по његовој молби, овај човек продао ауто у име и за рачун ЂЂ.

Осим тога, правилно је првостепени суд, у погледу навода оптужбе који се односи на прибављену противправну имовинску корист, односно у погледу тога да је окривљени ЂЂ, по налогу организатора организоване криминалне групе, организовао ММ, која је током 2015. и 2016. године из иностранства, преко “Western union”, примала уплате од продаје опојне дроге, полазећи од неспорних чињеница које произлазе из одбране окривљеног ЂЂ и исказа сведока ММ и НН, да се познају, да је ЂЂ упознао ММ са окривљеним АА, да је ММ за окривљеног АА код “Western uniona” подизала новчане уплате које су вршене из иностранства и овај новац му предавала она или њен супруг НН, при чему је за ову услугу добијала новац у одређеном проценту, као и да је у неколико наврата ЂЂ преузимао новац од извршених уплата од ММ у име и за рачун АА, закључио да током поступка није предложен ни један доказ који указује да уплате које су реализоване преко “Western union” представљају новац прибављен продајом опојне дроге, доказ о продаји опојне дроге и на тај начин реализованој заради, односно прибављеној противправној имовинској користи, нити доказ да је било ко од окривљених продао и коме опојну дрогу, односно супстанце и препарате који су проглашени за опојну дрогу. Притом, правилно је првостепени суд приликом извођења чињеничноправног закључка имао у виду и да је окривљени ЂЂ био искључив да му је једино било познато да је окривљени АА продавао спортске препарате и стероиде, а у ком делу је његова одбрана поткрепљена и чињеницом да се међу стварима које су одузете од окривљеног АА налазила и већа количина спортских препарата, стероида, тестостерон депо, као и супстанци које не представљају опојну дрогу, што јасно указује да се окривљени заиста бавио продајом и ове врсте препарата.

Код оваквог стања ствари, правилан је чињеничноправни закључак првостепеног суда о недостатку доказа да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а да су окривљени ЂЂ, ВВ, ГГ, ББ и ДД извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ, те да су окривљени ЂЂ и ББ извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, на основу ког закључка их је правилно првостепени суд применом начела *in dubio pro reo*, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе за наведена кривична дела.

Имајући у виду наведено, жалба Тужиоца за организовани криминал изјављена против ослобађајућег дела првостепене пресуде је оцењена као неоснована.

Првостепеном пресудом окривљени ЂЂ оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, тако што је дана 24.03.3016. године, на паркинг простору гробља код ..., од окривљеног АА примио црну спортску торбу са таблетама које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, коју је ставио у кабину камиона којим се одвезао у правцу ..., ради даљег неовлашћеног транспорта и неовлашћене продаје, где је заустављен од стране полиције, која је контролом теретног возила пронашла предметну торбу и од окривљеног одузела наведене таблете.

Дајући у образложењу пресуде разлоге за своју одлуку, првостепени суд је навео да је, утврђујући одлучну спорну чињеницу да ли је окривљени ДД знао шта се налазило у торби коју је преузео да превезе од окривљеног АА, односно какве су се таблете налазиле у торби, ценио одбрану окривљеног ДД у контексту одбране окривљеног АА и изведених писаних доказа, на основу којих је на несумњив начин утврђено да су се у торби коју је окривљени ДД преузео да превезе и која је од њега претресом теретног моторног возила којим је управљао пронађена и одузета налазили лекови који садрже психоактивне контролисане супстанце, па да је нашао да животно гледано нису прихватљиви, ни логични наводи одбране окривљеног ДД да је, како тврди, “ишао на поверење” и да је без ближих сазнања о садржини торбе прихватио да исту превезе, иако ју је примио од непознатог лица које није хтело чак ни да му се представи, и то како приликом саме предаје, тако ни приликом претходних контаката које су имали у оквиру договора о превозу одређене робе, при чему није имао ни било какав податак о лицу које је требало да преузме торбу, а које околности су, по мишљењу првостепеног суда, управо јасан показатељ за сваког просечног човека његове животне доби и образовања да се ради о транспорту забрањене робе, а посебно за неког ко се годинама бави међународним транспортом робе. Осим тога, првостепени суд је навео да су, у погледу одредишта до ког је окривљени ДД требало да одвезе предметну робу, неприхватљиви и нелогични наводи његове одбране у којима тврди да је торбу требало да доведе само до границе са Мађарском, а не и преко границе, јер је, како објашњава, знао да су ригорозне контроле и није хтео да прихвати такав ризик што, по мишљењу првостепеног суда, указује да му је било познато да је у питању забрањена роба за чији превоз није овлашћен, додатно имајући у виду да у својим одбранама ДД и АА детаљно објашњавају да се окривљени АА од самог почетка распитивао управо о релацијама на којима ДД вози робу и да је ступио у контакт са њим јер је добио информацију да врши превоз робе у скадинавске земље, конкретно у ...

Притом, ценећи психички однос окривљеног ДД према извршеном кривичном делу, првостепени суд је навео да је на основу његових радњи и поступака утврдио да је кривично дело из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ извршио са евентуалним умишљајем, јер је био урачунљив и свестан да предузетим радњама може извршити кривично дело, при чему је био свестан забрањености дела, односно противправности, па је на извршење дела и пристао, с обзиром да је прихватио да превезе торбу са таблетама које садрже психоактивне контролисане супстанце ближе наведене у изреци

првостепене пресуде, које су проглашене за опојну дрогу, која торба је пронађена од стране полиције приликом контроле теретног возила којим је окривљени ДД управљао.

Жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, побија се првостепена пресуда, тако што што се истиче да је нејасно на основу којих чињеница и доказа је утврђено да је окривљени ДД са сигурношћу знао и тиме прихватио да превезе таблете и препарате који садрже психоактивне контролисане супстанце и представљају опојну дрогу. С тим у вези, указано је на чињенице да окривљени АА ни у једном делу своје одбране није навео да је ДД рекао да се ради о недозвољеним супстанцама, да је појам таблете општи појам и представља не само недозвољене супстанце, већ и легално произведене лекове, суплементе чији је промет дозвољен, спортске препарате, стероиде и слично, да окривљени ДД, имајући у виду степен и врсту образовања, није знао, нити је могао знати да се у торби налазе недозвољене супстанце, да су таблете биле упаковане у алу фолију, па да се само посматрањем није могло закључити шта се у тим паковањима налази, да окривљени није крио предметну робу, већ да се она налазила на видном месту у кабини камиона, као и да није доказано да је на торби и пакетима са таблетама било ДНК трагова окривљеног ДД. С тим у вези, такође је указано да из логичне и уверљиве одбране окривљеног ДД произлази да је пристао да изврши превоз одређене робе, под условом да нису у питању дрога или оружје, и то како би поправио своју материјалну ситуацију. Осим тога, наведено је да је одбрана окривљеног ДД потврђена исказима сведока ЈЉЈ и ЊЊ, из којих произлази да је понашање окривљеног ДД било уобичајено, јер возачима није било забрањено да превозе одређене ствари за људе који их замоле, при чему нико од њих није пристајао да превезе било шта забрањено. Још је истакнуто да у пресуди нису наведени ни докази из којих се може закључити да је окривљени учествовао у некаквом претходном договору за извршење кривичног дела, посебно с обзиром да у односу на окривљеног ДД постоје само два телефонска разговора са окривљеним АА. Имајући у виду да није доказан умишљај окривљеног, већ да је утврђено да се у конкретном случају ради о његовој наивности и непромишљености, указано је да је првостепени суд у односу на окривљеног ДД требало да донесе ослобађајућу пресуду.

Из изведених доказа, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, произлазе неспорне чињенице да је, на основу раније комуникације и оквирног договора да окривљени ДД окривљеном АА нешто превезе када буде имао вожњу, дана 24.03.2016. године, у ... окривљени ДД примио у кабину теретног возила марке "Scania R 420", регистарских ознака ..., власништво предузећа "ЛЛ" из ..., којим је био задужен као возач тог предузећа, од окривљеног АА црну спортску торбу, па да се наведеним камионом одвезао у правцу ..., као и да су га радници полиције зауставили и приликом контроле наведеног теретног возила у кабини пронашли наведену црну спортску торбу у којој се налазила већа количина таблета које су биле упаковане у десет пакета, обмотана алу фолијом и означена тракама различитих боја, како је ближе наведено у потврди о привремено одузетим предметима коју је окривљени ДД потписао, при чему је на основу физичко-хемијског вештачења утврђено да је реч о таблетама које у себи садрже супстанце золпидем, лоразепам, алпразолам, клоназепам и диазепам, које се налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци ("Службени гласник РС" број 111/2015 од 29.12.2015. године).

Полазећи од наведених неспорно утврђених чињеница, као и од тога да субјективно биће кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ садржи умишљај који обухвата радњу извршења и објект радње, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је нашао да је у конкретном случају спорно да ли је окривљени ДД несумњиво знао о каквим се таблетама ради, односно да ли је имао свест о томе да се у торби коју је примио од окривљеног АА налазе таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу.

У склопу наведеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је ценио одбрану окривљеног ДД, који је објаснио да је његов колега ЉЉ, такође возач камиона у фирми “ЛЛ”, дао његов број телефона НН мушкарцу који му се обратио приликом царинске контроле у ..., интересујући се да ли би могао да превезе за њега ствари, али да му је, пошто није било у плану да вози робу на тој релацији, дао број мобилног телефона окривљеног ДД за ког је знао да ће возити туру за ..., што му је једном приликом ЉЉ и рекао, па да га је након тога контактирао мушкарац, кога је касније у суду препознао као окривљеног АА, а који га је питао да ли би за њега обавио превоз неке робе. У наведеном делу, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је прихватио одбрану окривљеног ДД као јасну, логичну и истиниту, с обзиром да је потврђена одбраном окривљеног АА у делу у ком је изјавио да је са окривљеним ДД контакт остварен уз посредовање НН особе из Шведске, као и исказом сведока ЉЉ, који је, сагласно одбрани окривљеног ДД, навео да је крајем 2015. године дао број мобилног телефона ДД НН мушкарцу у ..., који му се обратио док је био на царинској контроли ради договора о превозу робе и објаснио да су као возачи практиковали да, уз робу коју су превозили за фирму у којој су радили, понекад за физичка лица, пријатеље, познанике и сл. превозе неке личне ствари, за шта су добијали част од 10, 20, 50 евра, при чему им је било познато да не смеју да превозе ништа недозвољено, као и исказом сведока ЊЊ, директора и одговорног лица фирме “ЛЛ”, који је изјавио да возачи ове фирме робу превозе искључиво за скандинавске земље и изричито навео да не смеју да превозе ништа нелегално, на шта је свим возачима скренута пажња.

У погледу одлучне чињенице која се односи на садржину спорне црне торбе која је дана 24.03.2016. године одузета од окривљеног ДД, овај суд је имао у виду да постоји несагласност у одбранама окривљеног ДД и окривљеног АА, с обзиром да је окривљени АА у својој одбрани навео да је у разговору поменуо окривљеном ДД да се у торби налазе таблете, док је окривљени ДД приликом саслушања у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду навео да му је у погледу ствари које шаље у иностранство окривљени АА одговорио да се ради о таблетама за билдовање, што је окривљени ДД поновио и приликом саслушања на претресу пред другостепеним судом, појашњавајући да је то за њега значило да је реч о протеинима, те је приликом саслушања у Тужилаштву за организовани криминал и на главном претресу доследно тврдио да торбу коју му је предао АА није отварао и није гледао шта је у њој, али да је окривљеног АА питао да није нешто недозвољено – оружје, дрога, што је АА негирао и рекао да не брине, да није ништа нелегално. Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, чак и када би се прихватили наводи одбране окривљеног АА да је окривљеном ДД рекао да су у црној

торби коју му је предао таблете, само на основу наведене чињенице, као и чињенице да није инсистирао на личним подацима лица чију је робу прихватио да превезе, не може се несумњиво закључити да је окривљени ДД знао, односно био свестан да су у питању таблете које садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу, имајући у виду да из одбране окривљеног АА не произлази да је окривљеном ДД рекао да се ради о недозвољеним супстанцама, као и чињеницу да се појам таблете не односи само на недозвољене супстанце, већ и на медицинске производе и спортске препарате чији је промет дозвољен. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је на основу фотодокументације утврђено да су таблете које су пронађене у теретном возилу и од окривљеног ДД одузете биле упаковане у алу фолију, дакле, да се визуелно није могло закључити шта се у пакетима налази то, по мишљењу овог суда, није несумњиво доказано постојање свести окривљеног о садржају предметних таблета, односно о присуству психоактивних контролисаних супстанци у њима.

На овакав закључак, по мишљењу овог суда, додатно упућује чињеница да окривљени ДД није крио предметну торбу, већ ју је оставио на видном месту у кабини камиона, а да је, по оцени овог суда, животни логично да окривљени, да је имао свест о томе шта превози, не би држао торбу са опојном дрогом на видном месту, већ би покушао да исту сакрије у кабини возила у случају полицијске или царинске контроле, као и чињеница да нема телефонске комуникације која указује да је окривљени на било који начин учествовао у претходном договору за извршење кривичног дела, будући да је у одбрани навео да, осим окривљеног АА, са којим је имао телефонски контакт, не познаје остале окривљене, што су и они потврдили у својим одбранама.

Осим тога, овај суд је посебно ценио одбрану окривљеног ДД у делу у ком је на главном претресу објаснио да је била уобичајена пракса да возачи неком нешто повезу, што је и он чинио, и то често лицима која није познавао, те да никада није тражио да му отворе то што су слали, већ је, као и овај пут, прихватио да превезе на поверење, односно само на реч, тако што би му рекли шта се налази да би он знао ако га заустави полиција, односно због царинске службе и да никада није имао проблеме, па је истој поклонио веру, с обзиром да је сагласна са исказом сведока ЉЉ који је потврдио да је понашање окривљеног ДД било уобичајено, с обзиром да је и сам био често у ситуацији да људима учини услугу и превезе им личне ствари, па да је, уколико би му предали ствари у торби, обично питао шта се унутра налазило, али торбу није отварао, радећи на поверење, као и да никада није имао проблем у вези са тим.

С обзиром на наведене разлоге, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, без утицаја на другачији закључак је и несагласност одбрана окривљених АА и ДД у погледу тога где је окривљени ДД требало да однесе торбу, конкретно да ли до ..., како је то у својој одбрани навео окривљени АА, или до границе Србије и Мађарске, где је требало да је преузме непознато лице, како је то у својој одбрани тврдио окривљени ДД, посебно када се има у виду да је на претресу пред другостепеним судом објаснио да је заправо роба требало да иде за ..., али да у моменту када је са АА преговарао још увек није имао налог за утовар робе у ... за повратну туру, па да му је то и рекао, као и да постоји могућност да уопште не пређе границу, већ да камион остави у ..., на плаћеном паркингу, на шта му је АА рекао да ће га неко контактирати.

Како, дакле, није доказано постојање умишљаја на страни окривљеног ДД, као субјективног елемента бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, које му је оптужницом стављено на терет, имајући у виду да је у погледу наведеног кривичног дела за кривицу окривљеног потребно постојање свести да је објект радње супстанца или препарат који представља опојну дрогу, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, применом начела *in dubio pro geo*, прописаног чланом 16 став 4 ЗКП, усвајањем жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Милоша Стијеље, преиначио првостепену пресуду у ставу 1. изреке, у односу на окривљеног ДД, тако што га је на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело, док је жалбу јавног тужиоца изјављену против осуђујућег дела пресуде у односу на окривљеног ДД одбио као неосновану.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном ДД, изречена је мера безбедности одузимања предмета из разлога опште безбедности и морала, и то таблета ближе наведених у изреци ове пресуде, а које су од њега одузете на основу потврде о привремено одузетим предметима, имајући у виду да је утврђено да садрже психоактивне контролисане супстанце које су проглашене за опојну дрогу.

Будући да је окривљени ДД ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је, у складу са одредбом члана 265 став 1 ЗКП, донео одлуку да трошкови кривичног поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је применом одредби чланова 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде.

Записничар
Сања Булатовић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић